

gentium? Donato, Pelagio quot favere Antifites? Africani longè plures Cypriani sententiam approbarunt, quàm Quesnellus enumeret sui operis defensores. Plus autem scientiæ Theologicæ his adscribere, quàm illis, nè Quesnellus quidem audeat, aut ipsi, qui supersunt Quesnello faventes Episcopi, sibi tribui patiantur. Quantam Antifitium, & Doctorum feriem ostentat Arnaldus suffragantem libro *de frequenti Communione*! His multum cedit numerus Quesnelli, neque hic suorum eruditionem præferre voluerit, eruditioni omnium patrocinantium Arnaldino volumini.

Non tamen propterea censuit Innocentius X. abstinendum sibi à damnatione propositionis de bicipiti Ecclesiâ, neque Alexander VIII. parcendum propositionibus decimæ sextæ, decimæ septimæ, decimæ octavæ, inter 31. etsex libro *de frequenti Communione* excerptas fuisse Sedi Apostolicæ confiterit. Quis autem Episcopus conqueri auditus est, quasi de illatâ tot Præsulibus contumelia? Nec ullus mirari visus est, si Arnaldum, Quesnellum, Gerberonum, Walloonum, Jansenistas notissimos excipias, propositiones à tot Episcopis imprudentius approbatas, ad Sedis Apostolicæ Tribunal examinandas deferri. Inter *Episcopos doctissimos* à Quesnello adducitur Cardinalis Noallii in Archiepiscopatu decessor Franciscus de Harlay, cuius autoritatem subvertere Jansenistæ mille contumeliis conati sunt, sparso etiam per compita libello famoso, quo promittebatur præmium divinanti, *cujus fidei, aut religionis esset Archiepiscopus*.

Contemptos à Quesnello Eminentissimum Noallium, & Illustrissimum Bossuetium ostendi capite præcedenti. Cæteros etsi multis etiam nominibus venerandos, eruditione tamen claros extra Quesnelli vindicias non legimus, neque scio an aliud dederint hætenus eruditionis specimen extra Gallias notum, præter Quesnelliani operis approbationem, & fortè mandati aliquid de non admitenda Constitutione UNIGENITUS. Theologos, qui pro Quesnello calculum dederint, credamus ejus testimonio esse omnes gravissimos; nam si alia deforent, scientiæ defectum supplet quodcunque præstitum Janseniano operi suffragium. Talibus Novaturientium elogiis pridem assuevimus. Hanc hæreticorum fraudem Franciscus Simonis parte secundâ primam posuit, *se, suosque solos magni aestimare, ipsique Ecclesiæ ostentare formidabiles; cæteros contemnere omnes. Cæcos facit homines superbia: non tamen nullo consilio superbi sunt hæretici; hoc agunt ut supercilio suo Eccle-*

*siam ipsam terreant, nè quid audeat contra hæresim. Diceres Authorem ab annis quadraginta Quesnelli epistolam prospexisse. A multis seculis Leontius lib. 1. contra Nestor. & Eutych. in principio, Se ipsos, inquit, sapientes esse jubent, & sunt tanquam ex jussione, & editto sapientiâ præditi, quos eruditos esse fecit velle tantum.*

Waldensis simile testatur de sui temporis hæreticis. *Wicklessus, inquit, Doctores repente facit suæ legis: Si aut semel hæresi suâ balneati, fonte labia proluant Caballino; aut si in suo bicipiti somniasse Parnasso se meminerint, ut sic repente poëta prodirent... ipsi semipagani. Scilicet, ut observat Tertullianus lib. de Præscriptionibus adversus hæreses cap. 16. Nusquam facilius proficitur, quàm in castris rebellium, ubi ipsum esse illic, promereri est. Verùm extra novos hodie Augustini discipulos, & eis quomodolibet patrocinantes, nihil Quesnello & ejus affectis doctum est, nihil solidum, nihil sanctum, aut ullo dignum encomio. Extra factionem illam scilicet omnia corruptissima sunt. Aliàs retulimus Quesnelli sub fictitio Abbatis titulo epistolam ad quendam Romanæ Curie Prælatum, ubi pag. 31. dicitur maxima pars Cardinalium, & Theologorum Romanorum nihil intelligere.*

Gerberon in *Epistola consolatoria ad Authores Catholicos, quorum libri Romæ configuntur, ait, Censura illa fiunt ab iis, qui nullo modo, nè levissimè quidem verâ Theologiâ tincti sunt. Idem in libello Strena, & monita salutaria data Inquisitoribus pro anno 1703. pag. 4. ait: Patiamini ut pro irritis, & nullis habeantur omnes vestra Bulla, quibus Augustinum Jansenii damnatis, cujus nè idioma quidem Latinum percipitis.*

Canonicus Le Noir, ficto nomine Domini Bruleur, anno 1703. 3. Martii ad Quesnellum scribens de Galliæ Episcopis, conqueritur, *plerosque Antifites in illis Questionibus controversis ignorantes esse, nec velle discere. Joannes Van Heumen Missionarius Hollandiæ in epistola typis edita anno 1704. vocat Monachos spirituales Ecclesiæ facem. Henricus Schoor Baccalaureus Lovaniensis in Mercurio querulo pag. 4. vocat Mercurium Monachorum, & mendaciorum Deum, pag. 8. ait Monachis sinciput per multa secula non fuisse sanum. Ægidius de Witte in Denuntiatione solenni Bullæ CLEMENTIS XI. vineam Domini Sabaoth, alloquens Ecclesiam ait: Conjurasse contra te videtur universitas populi Christiani à minimo usque ad maximum, præter Jansenii discipulos, præter quos pag. 8. Terza infecta est à lue Pelagiana.*

Alius libellus, *Depulso excommunicationis attentæ in Matthiam Torckium anno 1709. pag.*